

بیستمین انتخابات پارلمان رژیم صهیونیستی، روندها، نتایج و پیامدها

نویسنده: حمیدرضا دهقانی*

تاریخ دریافت: ۱۳۹۳/۱۲/۱۰

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۴/۲/۱۶

چکیده

موضوع انتخابات رژیم صهیونیستی در تاریخ ۲۶ اسفند ۱۳۹۳ از وجوه مختلفی قابل بررسی است؛ کابینه نوزدهم این رژیم به دلایلی چون اختلاف بر سر قانون یهودی کردن دولت، عدم موفقیت در جنگ ۵۱ روزه غزه، ضربه به چهره این رژیم در اروپا با به رسمیت شناختن دولت فلسطین و ... فروپاشید تا انتخابات زودهنگام برای تشکیل بیستمین کابینه این رژیم برگزار شود؛ اما از منظری دیگر کابینه انتخابات این رژیم از حیث شکننده بودن ائتلاف‌های کابینه، دلایل گرایش جامعه صهیونیستی به احزاب مختلف، تأثیر وعده‌های انتخاباتی احزاب بر رای مردم، بازتاب پیروزی حزب برتر بر تحولات منطقه و بین‌المللی و غیره قابل بررسی است. با توجه به این مطالب، در گزارش حاضر تلاش می‌شود به این سوالات پاسخ داده شود که گرایش جامعه صهیونیستی به راست‌گرایان، تأثیر پیروزی لیکود بر روابط اسرائیل با آمریکا و هزینه فرصت‌های انتخابات برای ایران و فلسطین چیست؟ از این رو تلاش شده است ضمن بررسی دلایل، نتایج و پیامدهای آن به سوالات مذکور پاسخ داده شود.

واژگان کلیدی: اسرائیل، انتخابات پارلمان، احزاب، میزان مشارکت

Hamidehghani@gmail.com

* پژوهشگر ارشد مسایل و تحولات خاورمیانه

فصلنامه مطالعات منطقه‌ای: آمریکاشناسی-اسرائیلی‌شناسی، سال شانزدهم، شماره دوم، بهار ۱۳۹۴، ص ۱۶-۱.

انتخابات اخیر، انتخابات پارلمان رژیم صهیونیستی در تاریخ ۶۷ ساله این رژیم است و با احتساب این دولت، ۳۴ دولت از زمان اعلام موجودیت این رژیم به قدرت رسیده‌اند؛ با مبنا قرار دادن حدود ۷۰ سال و تقسیم آن بر چهار (عمر قانونی هر دولت) به این نتیجه می‌رسیم که رژیم صهیونیستی به جز در سال‌های اولیه، همواره با انتخابات زود هنگام مواجه بوده است و دولت‌ها یا به عبارتی کابینه‌های آن طول دوره خود را به طور کامل سپری نکرده‌اند و عمر چندانی نداشته‌اند. این نکته درباره پارلمان رژیم صهیونیستی نیز صدق می‌کند. در حالی که پارلمان، قاعدتا باید نسبت به دولت از ثبات و عمر بیشتری برخوردار باشد، پایان زود هنگامی داشته است.

با نگاهی به ترکیب دولت، احزاب مشارکت‌کننده در ائتلاف، وزرا و نخست‌وزیران می‌توان گفت در نیمی از عمر رژیم صهیونیستی یعنی تا سال ۱۹۷۷ و به عبارتی حدود ۳۵ سال، نخست‌وزیرانی از احزاب چپ‌گرا مانند حزب کار در راس قدرت بوده‌اند، اما از آن به بعد در برخی از انتخابات، لیکود پیروز شده و در برخی هم دولت وحدت ملی تشکیل شده است و طی آنها حزب کار و لیکود با هم ائتلاف کرده‌اند و کم‌کم به جایی رسیده‌اند که حتی دو حزب هم برای تشکیل دولت کافی نبوده و گاه سه، چهار یا پنج حزب برای این کار لازم بوده است. ائتلاف‌های متشکل از چند حزب موجب شکنندگی وضع شده و نتیجه آن شده که دولت نتوانسته تا آخر ادامه حیات بدهد به هر حال در یک نظام پارلمانی انتخابات بسیار مهم است و نظام‌های مبتنی بر آن معمولاً از ثبات کمتری برخوردارند، ولی این موضوع درباره رژیم صهیونیستی صرفاً به شکل نظام ارتباط ندارد، بلکه به اوضاع پیچیده و درهم تنیده داخلی آن باز می‌گردد. چنین وضعیتی موجب شده که فرد پیروز هنگامی که در حال مذاکره برای تشکیل کابینه است، ناچار شود احزابی را که درباره موضوعی خاص با هم تعارض دارند گرد هم جمع کنند و همین امر باعث می‌شود که یک دولت نتواند تا آخر ادامه حیات بدهد البته برخی از شخصیت‌هایی که کاریزمای خوبی داشته و به عنوان قهرمان شناخته می‌شدند، توانسته‌اند تا حدودی این وضعیت شکننده پارلمانی و داخلی را جبران کنند. از جمله آنان می‌توان به بن‌گوریون و بعدها به افرادی مثل شارون و حتی در حزب کار به اسحاق رابین اشاره کرد، اما در مجموع می‌توان شکنندگی این کیان را در کلیت آن مشاهده کرد.

روند انتخابات

انتخابات پارلمانی و برگزاری زودرس آن تا حدود زیادی با شخصیت بنیامین نتانیاهو ارتباط دارد؛ یعنی او در کابینه قبلی اختلافاتی شخصی با لیبرمن و افرادی مانند لیونی داشت و گاهی سعی می‌کرد که با قهرمان پنداشتن خود به اقدامات ناپخته‌ای مبادرت ورزد که از دیدگاه اسرائیلی، منافع کلی و ملی در آن لحاظ نمی‌شد. همین باعث شد که رژیم اسرائیل در یک انزوای تاریخی فرو رود. نتانیاهو زمانی که در سال ۱۹۹۶ در اثر اشتباهات شیمون پرز و عملیات خوشه‌های خشم در لبنان با اختلاف کمتر از یک درصد آراء بر او پیروز شد و به قدرت رسید، سیر منزوی شدن اسرائیل نیز شدت گرفت. ترجیح منافع شخصی نتانیاهو بر منافع نامشروع کلیت رژیم صهیونیستی علت اصلی انحلال این پارلمان بود.

البته نکته‌ای که درباره دولت‌های اسرائیلی قابل ملاحظه است، این است که از منظری، تعدد دولت‌ها برای اسرائیل عیب نیست؛ زیرا این امر به انطباق مردم با حاکمیت در رژیم اسرائیل بیشتر کمک می‌کند. گواه این مطلب نیز آن است که هم میزان مشارکت در سال‌های اخیر افزایش یافته و هم نگاه به راست یعنی انطباق میان نظام و مردم در اراضی اشغالی در حال رخ دادن است.

میزان مشارکت

تصور نتانیاهو این بود که با مطرح کردن بحث امنیت و در خطر بودن رژیم صهیونیستی بنا به دلایلی مثل برنامه اتمی ایران، می‌تواند جامعه اسرائیلی را نگران کند، به بیان دیگر راهبرد نتانیاهو این بود که با محور قرار دادن امنیت و در خطر جلوه دادن آن، این نکته را بیان نماید که تنها کسی است که می‌تواند اوضاع را سر و سامان دهد و بقیه نمی‌توانند در این مسیر موفق باشند. همین نگرانی عملا در انتخابات، بسیاری از رای دهندگان را به پای صندوق‌های رای کشاند و باعث شد که برخلاف همه پیش‌بینی‌های انجام شده قبل از انتخابات، مبنی بر اینکه حزب لیکود رای نخواهد آورد، عملا این پیش‌بینی محقق نشود و لیکود در انتخابات پیروز شود. علت چنین دستاوردی مشارکت بیشتر مردم بود. بر اساس آمار در مجموع، ۷۱.۸ درصد از افراد واجد شرایط در انتخابات حضور یافتند. با جدا کردن آمار مشارکت عرب‌ها، میزان مشارکت صهیونیست‌ها بیش از این هم بود

و این در طول سال‌های اخیر در شمار بالاترین نتایج بود؛ یعنی از سال ۲۰۰۶ که پایین‌ترین میزان مشارکت (۶۳.۵ درصد) رقم خورد، سال ۲۰۰۹ با ۶۴.۸ درصد، سال ۲۰۱۳ با ۶۷.۸ درصد و سال ۲۰۱۵ با ۷۱.۸ درصد، بالاترین میزان مشارکت به ثبت رسید.

احزاب مطرح در انتخابات

یک. حزب لیکود: این حزب در سال ۱۹۷۳ از ائتلاف حیروت و الاحرار پدید آمد و در مخالفت با یهود غربی و حزب کار، برای اولین بار در ۱۹۷۷ قدرت را به دست گرفت.

دو. حزب کادیم: این حزب در نوامبر ۲۰۰۵ توسط آریل شارون تاسیس شد. پس از مریضی او که به مرگ وی منتهی شد، ایهود اولمرت رهبری حزب را به عهده گرفت، از رهبران آن لیونی و شاوول موفاز را می‌توان نام برد.

سه. حزب کار: در سال ۱۹۳۰ تاسیس شد و دیوید بن گوریون یکی از موسسان آن بو. این حزب بارها تقسیم شد؛ در ۱۹۶۸ از سه حزب کارگری به نام‌های مبام، اتحاد کار و حزب رافی بوجود آمد؛ در ۱۹۸۸ به نام حزب کار ثبت شد. حزب کار حزبی نخبه‌گرا - غربی - لائیک است. از ۱۹۴۸ تا ۱۹۷۷ در قدرت بود؛ این حزب مجدداً از ۱۹۹۹ تا ۲۰۰۱ بر اسرائیل حاکم بود و در سال‌های ۱۹۸۴ تا ۱۹۹۰ جزئی از حکومت ائتلافی بود. می‌توان گفت تنها هفت سال از ۱۹۷۷ تا ۱۹۸۴ و دو سال از ۱۹۹۰ تا ۱۹۹۲ و سه سال از ۱۹۹۶ تا ۱۹۹۹ و هفت سال از ۲۰۰۱ تا ۲۰۰۸ در حکومت نبوده است؛ جمعاً بیش از ۴۰ سال در قدرت بوده و تنها ۱۹ سال از ۶۰ سال حکومت اسرائیل را در قدرت نبوده است.

چهار. اسرائیل خانه ما: در سال ۱۹۹۹ توسط افیگدور لیبرمن تاسیس شد. یهودیان جمهوری‌های شوروی سابق عضو این حزب هستند، این حزب ضد صلح و ضد عقب‌نشینی از سرزمین‌های ۶۷ و قدس است و مواضعی ضد دولت‌های عربی داشته و طرفدار شدید شهرک‌سازی است. این حزب بزرگ‌ترین بازنده انتخابات بیستم کنست بود، علت این امر فساد مالی رهبران حزب و گرایش برخی از یهودیان روس تبار به حزب لیکود است که موجب شد این حزب هفت کرسی را از دست بدهد.

پنج. حزب شاس: بیشتر نماینده یهودیان سفاردی است. مؤسس این حزب، خاخام شاخ و اسحاق بیرتس بودند و در ۱۹۸۴ تاسیس شد؛ این حزب مذهبی چپ‌گرا و میانه‌رو است. شاس در زبان عبری به معنای سفاردی‌های نگهبان تورات است، حزب شاس با سیطره یهودیان غربی مخالف است. در آن سال چهار کرسی داشت و در ۱۹۸۸ و ۱۹۹۲ تعداد آن به شش کرسی رسید و در ۱۹۹۶ به ده کرسی افزایش یافت؛ روند افزایش در ۱۹۹۹ به ۱۷ کرسی رسید. شاس دارای پایگاه انتخاباتی و حزبی وسیعی شامل بسیاری از یهودیان اعم از مذهب‌گرایان و غیرمذهبیون است و یهودیان شرقی این تشکل را چیزی فراتر از یک حزب مذهبی دانسته و آن را نمادی از سنت‌ها و عشق به وطن اصلی و گذشته‌های شیرین می‌دانند. شاس خواستار ایجاد جامعه‌ای بر اساس آموزه‌های شریعت یهود و تورات است و کمتر به مسائل امنیتی و اقتصادی و روابط خارجی توجه می‌کنند. رییس حزب شاس ایلی یشای است. حزب شاس یک حزب دینی تندرو و نژادپرست بوده و با برپایی دولت فلسطین مخالف است و طرفدار هویت یهودی برای اسرائیل از طریق تربیت دینی است. شروط حزب شاس علت اصلی شکست لیونی در تشکیل دولت ائتلافی قبلی بود.

شش. حزب میرتص: این حزب در ۱۹۹۲ از ائتلاف سه حزب مبام، رانس و شینوی پدید آمد، در سال ۱۹۹۹ شینوی از آن جدا شد و در همان سال حزب میرتص توانست ده کرسی کنست را به‌دست آورد. رهبر آن یوسی سارید است و با دولت فلسطین در کرانه و غزه موافق ولی با جدایی قدس از اسرائیل مخالف است، این حزب با شهرک‌سازی در سرزمین‌های ۶۷ مخالف است. به‌دنبال اسرائیل لیبرال و لائیک است و با برابری اعراب و یهود در سرزمین‌های ۴۸ موافق است.

ترکیب پارلمان: احزاب حاضر در پارلمان صهیونیستی را می‌توان به چند دسته تقسیم کرد: احزاب عربی که برای اولین بار، چهار حزب عربی تحت فهرست مشترک وارد انتخابات شدند و شگفتی‌ساز شده و توانستند ۱۳ کرسی را به خود اختصاص دهند.

جناح چپ

حزب کار و حزب میرتص نماینده جناح چپ هستند. حزب کار با حزب خانم لیونی یعنی

هاتنوعا ائتلاف کرد و توانست ۲۴ کرسی را به دست آورد. پیش‌بینی‌ها از این قرار بود که این دو می‌توانند کرسی‌های بیشتری را به دست آورند و پیش‌بینی می‌شد که اردوگاه صهیونیستی ۳۰ کرسی به دست آورد و لیکود ۲۴ کرسی، ولی در پایان کار این‌گونه نشد؛ چپ میانه که متشکل از حزب کار و هاتنوعا است با هدف مقابله با نتانیاهو شکل گرفت؛ حل بحران اقتصادی و کاهش هزینه‌های زندگی، مقابله با بحران مسکن، ارایه زمین به‌صورت رایگان، ایجاد راه حلی در گفتگوهای صلح با فلسطینی‌ها و حل گره‌های روابط با آمریکا و اروپا از وعده‌های انتخاباتی این گروه بود.

این جناح متشکل از دو گروه راست مذهبی و راست سکولار. نمایندگان راست سکولار، اسرائیل خانه ما و لیکود هستند؛ حزب لیکود، ۳۰ کرسی را به دست آورده و حزب اسرائیل خانه ما ۶ کرسی که این آمار در مقایسه با انتخابات قبلی بیانگر آن است که لیکود در سال ۲۰۱۳، ۲۰ کرسی را به دست آورده بود و اسرائیل خانه ما در سال ۲۰۱۳، ۱۳ کرسی کسب کرده بود. این ارقام بیانگر این مطلب است که بسیاری از آرای اسرائیل خانه ما احتمالاً به سمت لیکود رفته‌اند. همچنین یهودیت توراتی ۱۴ با دوره گذشته یک کرسی تفاوت دارد؛ یعنی در این انتخابات، شش کرسی به‌دست آورد و در سال ۲۰۱۳، هفت کرسی داشت. حزب شاس به‌عنوان یکی دیگر از احزاب جناح راست مذهبی، در این انتخابات هفت کرسی و در سال ۲۰۱۳، ۱۱ کرسی به‌دست آورد و خانه یهود از هشت به ۱۲ کرسی ارتقاء یافت. یش عاتید از ۱۹ کرسی در دوره قبل به ۱۱ کرسی در این دوره رسید، حزبی که در آن سال به‌عنوان سومین حزب بزرگ شناخته شد. حزب کولانو هم در ۲۰۱۳ جزو مجموعه لیکود بود و هم‌اکنون با ۱۰ کرسی یکی از احزاب مطرح به‌شمار می‌رود.

جناح میانه

حزب کولانو نمایندگی آن را در دولت بر عهده دارد، کولانو به معنی کلنا و همه ما در سال ۲۰۱۴ توسط کحلون عضو سابق لیکود تأسیس شد. این حزب بیشتر بر مسائل اقتصادی و

هزینه‌های زندگی تاکید کرده است. در انتخابات پارلمانی ۲۰۱۵ که اولین کارزار این حزب بود، ۱۰ کرسی به دست آورد.

تعداد کرسی‌های احزاب عرب، ۱۳ عدد است، اما با توجه به کسری حدود هفت هزار رای، کرسی چهاردهم به عرب‌ها تعلق نگرفت و به جای آن میرتص پنج کرسی در کنست به دست آورد. فهرست مشترک عربی حاصل ائتلاف جبهه دموکراتیک برای صلح و مساوات، جنبش اسلامی شاخه جنوبی، تجمع ملی دموکراتیک و جنبش عربی حامی تغییر بود و مقرر شد که کرسی سیزدهم بین عبدالله ابومعروف و جمعه الزبارقه در دو نصف دوره مشترک باشد. کسب ۱۳ کرسی توسط عرب‌ها یکی از شگفتی‌های انتخابات بیستم کنست محسوب می‌شود؛ زیرا با این لیست مشترک و با ثبت مشارکت ۶۴.۵ درصدی اعراب، آنها سومین حزب پیروز کنست شدند.

مشارکت خانم‌ها در پارلمان جدید افزایش داشته است. تعداد خانم‌ها در این پارلمان به ۲۸ نفر رسیده است. تنها دو حزب دینی؛ حزب شاس (یهودیان سفاردی) و یهودیان توراتی (اشکنازی‌ها) هستند که هیچ نماینده زنی در فهرست خود ندارند. حزب کار و خانم لیونی هشت نفر و لیکود شش عضو خانم در فهرست خود دارند. البته به نظر می‌رسد که وضعیت حزب میرتص در این زمینه از همه بهتر است؛ زیرا با داشتن چهار عضو، دو نفر از آنان خانم هستند و این حضور بانوان، اثرگذار است.

بر این اساس ۵۰ درصد نمایندگان این حزب را خانم‌ها تشکیل می‌دهند؛ در کل مشارکت خانم‌ها به این ترتیب بوده است که در سال ۲۰۰۶، ۲/۱۴ درصد؛ در سال ۲۰۰۹، ۵/۱۷ درصد؛ در سال ۲۰۱۳، ۵/۲۲ درصد و در سال ۲۰۱۵، ۳/۲۳ درصد. چنین آماری نشان می‌دهد که آنها از حیث حضور بانوان رو به جلو حرکت کرده‌اند.

پارلمان رژیم صهیونیستی در سطح جهانی در سال ۲۰۰۶ نودمین، در سال ۲۰۰۹، هشتادمین، در سال ۲۰۱۳، شصت و چهارمین و در سال ۲۰۱۵، هفتادمین پارلمان بوده است.

از ۱۲۰ عضو کنست، ۹۶ نفر متولد اراضی اشغالی سال ۴۸ هستند و ۲۴ نفر متولد خارج از آن (چهار نفر در آمریکا، نه نفر در آفریقا، ده نفر در اروپا و تنها یک نفر در آسیا).

از مجموع ۱۲۰ عضو کنست ۴۱ نفر جدید هستند و برای اولین بار در پارلمان حضور یافته‌اند.

از این افراد ۱۱ نفر متعلق به لیکود است که نشان می‌دهد لیکود به نوعی پوست انداخته است و بیش از یک‌سوم از نمایندگان جدید هستند. اردوگاه صهیونیستی نه نفر، کولانو نه نفر و عرب‌ها هفت نفر؛ یعنی ۵۰ درصد از اعضای فهرست عرب جدید هستند. بیش‌عائید یک نفر و هرکدام از اسرائیل خانه ما و بیت یهودی هم دو نفرشان جدید بوده‌اند.

جایگاه راست‌گرایان

اوضاع فعلی نسبت به دوره قبل حاکی از پیشرفت راست‌گرایان نیست؛ نتایج این انتخابات نشانگر آن نیست که جامعه اسرائیل راست‌گراتر شده است، بلکه این جامعه در درون خود تغییراتی داشته است. این تغییرات به‌نفع حزب بزرگ جناح راست و به‌ضرر احزاب کوچک‌تر این جریان در تغییر بوده است. علت اصلی موضوع آن است که هنگامی که جامعه اسرائیل دوقطبی می‌شود، یک قطب به نمایندگی از نتانیاهو امنیت را مطرح می‌کند و قطب دیگر مسائل داخلی و اجتماعی - اقتصادی را مطرح می‌کند؛ احزاب کوچک‌تر متضرر می‌شوند و همه به‌نفع آن حزب اصلی کنار می‌روند، در نتیجه طی این انتخابات حزب لیکود و بنیامین نتانیاهو، ده کرسی بیشتر کسب کردند، در حالی که طی انتخابات سال ۲۰۱۳، این ده کرسی به‌طور پراکنده میان احزاب کوچک‌تر تقسیم شده بود. یکی دیگر از دلایل این امر نیز اقدامات شخصی بوده که نتانیاهو در سطح جهانی انجام داد؛ مثلاً قبل و بعد از سخنرانی نتانیاهو شاهد اظهاراتی از جانب وی بودیم، هرچند که این اقدامات مورد قبول او باما نبود و حتی در اقدامی تاریخی با وی ملاقات نکرد، اما در نهایت، در جامعه اسرائیلی اثرگذار بود. شاید حضور وی در راه‌پیمایی انجام شده در پاریس علیه تروریسم نیز در این رابطه اثرگذار بود؛ راه‌پیمایی که در جریان حوادث شارلی عبدو صورت گرفت و او خود را به‌عنوان یکی از رهبرانی که مخالف تروریسم هستند، در آن راه‌پیمایی جا زد. نهایتاً او توانست با انجام مجموعه اقداماتی خود را به‌صورت قهرمان این رژیم جلوه دهد و او در این راستا از پدرش نیز به‌عنوان دانشمندی اسرائیلی و از برادرش به‌عنوان کسی که در راه اسرائیل کشته شده است، بهره گرفت. از سوی دیگر نیز احزاب راست ضربه‌هایی را متحمل شدند، مثلاً حزب اسرائیل خانه ما به ریاست آویگدور لیبرمن با قضایای فساد مالی روبه‌رو شد و نتیجه این شد که اقبال مردم به‌سمت وی کاهش

یافت، اما در نهایت مردم از اردوگاه راست جدا نشدند و در همان جریان به لیکود رای دادند. بنابراین موفقیت راست‌گرایان گرچه یک پیروزی است، اما این نمودار، یک تغییر ماهوی را در ساختار نشان نمی‌دهد. به طور کلی راست‌گرایان و افراط‌گرایان مذهبی، در طول تاریخ اسرائیل رشد را داشته‌اند و اسرائیل از حزب کار سکولار و چپ و میانه شروع کرد و به سمت راست و راست مذهبی تمایل پیدا کرد، اما در مقایسه با انتخابات‌های اخیر نمی‌توان تغییر قابل ملاحظه‌ای را شاهد بود.

ترکیب کابینه

۹

سرانجام نتانیاها موفق شد کابینه خود را با ۶۱ کرسی تشکیل دهد. کابینه سی‌وچهارم رژیم صهیونیستی با مشارکت احزاب لیکود، خانه یهودی، کولانو، شاس و یهودیان توراتی تشکیل شد. در این کابینه حزب لیکود با ۳۰ کرسی، حزب خانه یهودی با هشت کرسی، حزب کولانو با ده کرسی، حزب شاس با هفت کرسی و حزب یهودیت توراتی با شش کرسی پارلمان در دولت جدید حضور دارند. در سهم‌بندی نهایتاً مقرر شد که وزارت‌خانه‌های ارتباطات، امور خارجه، بهداشت، همکاری‌های منطقه‌ای (تحت نظارت نتانیاها)، جانشین نخست‌وزیر و وزارت مهاجرت (تحت مدیریت سیلوان شالوم)، اطلاعات و انرژی اتمی، امنیت داخلی، حمل و نقل، امور زیربنایی انرژی و آب، فرهنگ و ورزش، علوم فن‌آوری و فضا، شهروندان ارشد و مسن، رفاه و خدمات اجتماعی و دو وزیر بدون وزارت‌خانه سهم لیکود شده است، و وزارت‌خانه‌های کشاورزی و توسعه مناطق روستایی، آموزش، وزارت قدس و وزارت دادگستری سهم حزب خانه یهود، و وزارت اقتصاد، وزارت توسعه نقب و الجلیل و وزارت امور مذهبی نیز به حزب شاس، و وزارت ساخت‌وساز، حفاظت از محیط زیست و وزارت دارایی نیز به حزب کولانو اختصاص یافت و حزب یهودیت توراتی هم به دلیل ساختار مذهبی و عدم پذیرش وزارت، صرفاً دو معاونت وزیری را پذیرفت. بر این اساس یکی از لرزان‌ترین و کم‌کرسی‌ترین کابینه‌ها را نتانیاها تشکیل داده است. هریک از اعضای این دولت برای خود یک نتانیاها هستند و می‌توانند با کنار کشیدن از کابینه، اصل کابینه را با تهدید مواجه کنند. بنابراین کابینه فعلی از یک طرف لرزان‌ترین کابینه و از سوی دیگر نژادپرستانه‌ترین کابینه است، به این ترتیب با نگاهی به ترکیب فعلی کابینه می‌توان گفت

که میانه‌روترین حزب ائتلاف، کولانوست و بازهم لیکود با همه افراطی بودنش از سایر احزاب شرکت‌کننده در ائتلاف میانه ائتلاف کولانو است؛ سایر احزاب افراطی‌ترند. شاس و بعد آن اتحاد توراتی و از همه بدتر خانه یهودی جزو تندروترین احزاب رژیم صهیونیستی هستند.

تاثیر انتخابات بر روابط با آمریکا، فلسطینی‌ها و مذاکرات هسته‌ای

با این ترکیب و با نگاهی به اهداف و اولویت‌های آنان می‌توان عنوان کرد که لیکود و هم‌پیمانانش در داخل به‌دنبال اولویت‌بخشی به مسائل امنیتی هستند و در خارج به اقدام علیه حزب‌الله و حماس می‌اندیشند. دولت جدید در مذاکرات صلح بر حفظ بیت‌المقدس یک پارچه به‌عنوان پایتخت رژیم صهیونیستی و انضمام بخش‌هایی از کرانه باختری که شهرک‌های یهودی‌نشین در آنجا هست به رژیم صهیونیستی، استمرار شهرک‌سازی در کرانه باختری و بیت‌المقدس و پذیرش ماهیت یهودی اسرائیل، توسط فلسطینی‌ها می‌اندیشد.

بنابراین با توجه به نگاه این احزاب به اسرائیل به‌عنوان یک ماهیت یهودی و تلاش آنها برای تثبیت آن و تعارض موجود میان دیدگاه‌های غربی با این نگرش، به‌نظر می‌رسد همچنان روابط سرد و پرتنشی را در آینده با آمریکا خواهد داشت، مگر اینکه ایالات متحده و اوپاما امتیازات بیشتری به آنها بدهد و چون ممکن است آنها توانایی دادن امتیازات بیشتری را نداشته باشند و جامعه جهانی نیز برخی از آنها را نپذیرد، به‌نظر می‌رسد که در این زمینه ما شاهد بهبود روابط نباشیم و بلکه این روابط به سمت سردتر شدن، متشنج و ملتهب شدن پیش رود. از طرفی باید به خاطر داشت که تنفر از نتانیاهو در مجامع آمریکایی و غربی بسیار زیاد است و او را شخصی بی‌ادب می‌دانند، حتی اوپاما در پیام تبریک خود وی را تهدید کرده و از آماده شدن برای مذاکرات راه حل دودولتی سخن گفته است.

این کابینه هیچ برنامه‌ای برای گفتگو با فلسطینی‌ها ندارد، این در حالی است که آمریکا به‌دنبال طرح دو دولت است و این می‌تواند بین آمریکا و بین اسرائیل مشکل‌ساز باشد. قطعاً با این ترکیب شهرک‌سازی گسترش می‌یابد؛ زیرا بیت یهودی و لیکود به دنبال شهرک‌سازی هستند. گرچه لیبرمن در این کابینه وجود ندارد، اما تداوم شهرک‌سازی می‌تواند واکنش‌هایی در اروپا داشته باشد.

در مجموع می‌توان گفت احزاب و این شاکله به سمت مذاکره پیش نخواهد رفت. طرف فلسطینی هم چیزی برای فشار بر این مجموعه در اختیار ندارد، بنابراین به‌نظر نمی‌رسد در این دوره، در روند صلح پیشرفت قابل توجهی رخ بدهد. استمرار این وضعیت، به‌نظر نمی‌رسد در پرونده فلسطینی شاهد تحرک خاصی باشیم.

در بحث آوارگان هم تحرک خاصی نخواهد بود. هم‌اکنون وضعیت سوریه به‌عنوان یکی از مراکز آوارگان به مرحله‌ای رسیده که از ۳۰۰ یا ۴۰۰ هزار آواره ساکن در اردوگاه یرموک هفت یا هشت هزار نفر در این اردوگاه باقی مانده‌اند بنابراین نه‌تنها بحث بازگشت مطرح نیست، بلکه یکی از جاهایی که می‌توانست به‌طور متحد بازگشت را مطرح کند، همین جا بود که منتفی شده است.

در بحث روابط منطقه‌ای، رژیم صهیونیستی تداوم رابطه با عربستان، مصر و ترکیه را در دستور کار خواهد داشت. به‌علاوه، تداوم فعالیت‌های ضد مقاومت در لبنان، عراق، سوریه و یمن در دستور کار خواهد بود. با این حال، فرصت‌هایی هم در منطقه در تقابل با اسرائیل به‌وجود خواهد آمد. این احتمال وجود دارد که در دوره، انتفاضه جدیدی در فلسطین رخ دهد. احتمال افزایش درگیری‌ها در کرانه باختری هست و از سوی دیگر احتمال آغاز جنگ دیگری در نوار غزه نیز وجود دارد. هم درون نوار غزه ملتهب است و هم التهاب‌هایی در دیگر اراضی اشغالی وجود دارد، از این رو احتمال جنگ در آینده نزدیک در نوار غزه بعید نیست.

کابینه جدید در موضوع مذاکرات هسته‌ای و جمهوری اسلامی ایران نیز به‌دنبال اقدام نظامی غرب در برخورد با پرونده اتمی ایران است. نتانیاهو تلاش می‌کند از حصول تفاهم میان ایران و غرب جلوگیری کند و در صورت حصول تفاهم بتواند با اهرم‌هایی که در اختیار دارد، تضمین‌هایی را برای روابطشان با فلسطینی‌ها و امنیت اسرائیل، کمک‌های اقتصادی و عدم فشار بر رژیم صهیونیستی در سایر پرونده‌ها، از غرب دریافت کند. درباره پرونده اتمی جمهوری اسلامی ایران فشار استمرار می‌یابد، ولی بالاخره وقتی به نتیجه رسید نمی‌تواند جلوی این توافق را بگیرد، تلاش خواهد کرد این وضعیت را برای کسب امتیازات سیاسی اقتصادی امنیتی به‌کار گیرد و حداکثر امتیازات و تضمین‌های لازم را از آمریکایی‌ها و غربی‌ها بگیرد.

Voter Turnout in Israel Highest Since 1999

۱۲

Increase in Arab MKs

	2013 elections	2015 elections
Ra'am-Ta'al	4	-
Hadash	3	-
Balad	3	-
Joint List	-	13
Zionist Union	-	1
Likud Beytenu	1	-
Likud	-	1
Yisrael Beytenu	-	1
Meretz	1	1
total	12	17

◆ فصلنامه مطالعات منطقه‌ای: آمریکاشناسی، اسرائیلی‌شناسی، سال شانزدهم، شماره دوم، بهار ۱۳۹۴

Israeli Election Gains and Losses

	2013 Seats	2015 Seats	Change
Likud	20*	30	+10
Zionist Union	21**	24	+3
The Joint (Arab) List	11***	14	+3
Yesh Atid	19	11	-8
Kulanu	-	10	+10
Bayit Yehudi	12	8	-4
Shas	11	7	-4
UTJ	7	6	-1
Yisrael Beytenu	11*	6	-5
Meretz	6	4	-2

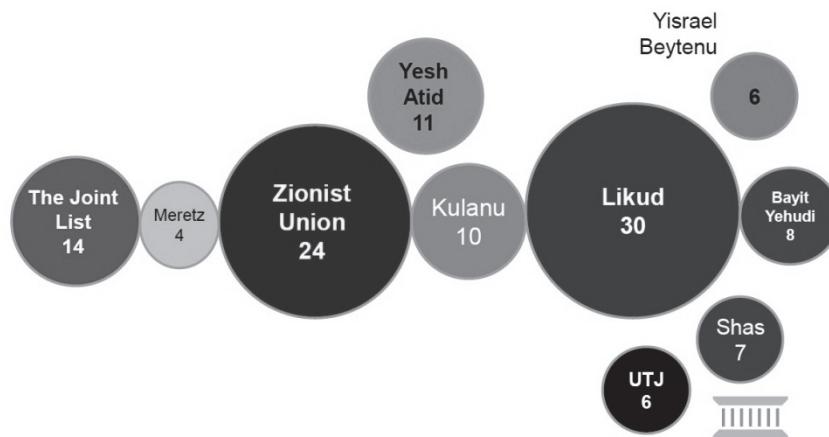

* Likud and Yisrael Beytenu ran together in 2013 elections, taking 31 seats.

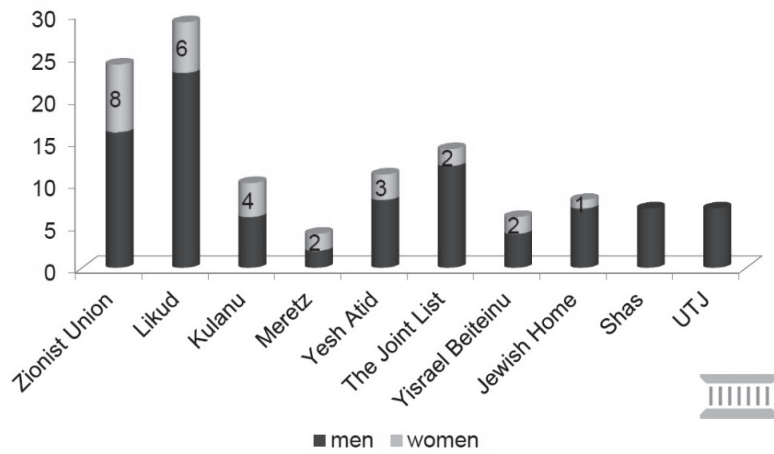
** Labor Party won 15 seats and Livni's Hatnua won 6 seats.

*** Hadash and Ra'am-Ta'al won 4 seats each, while Balad took 3 seats.

Knesset Composition following the 2015 Elections

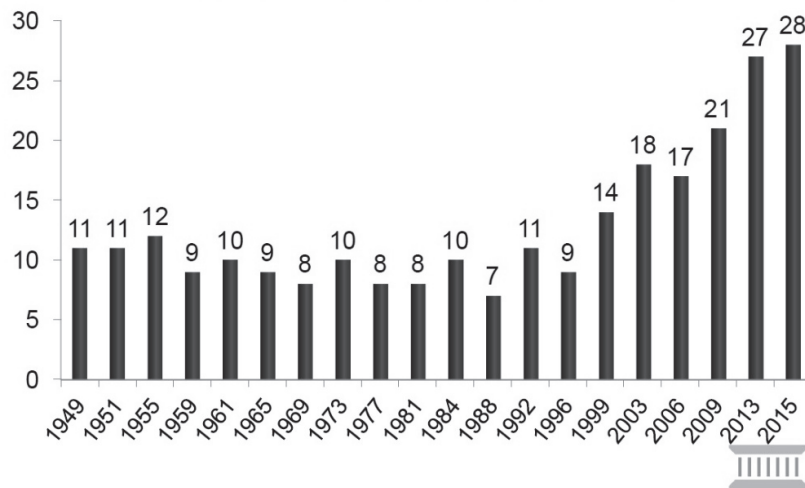

Gender Breakdown by Parliamentary Group

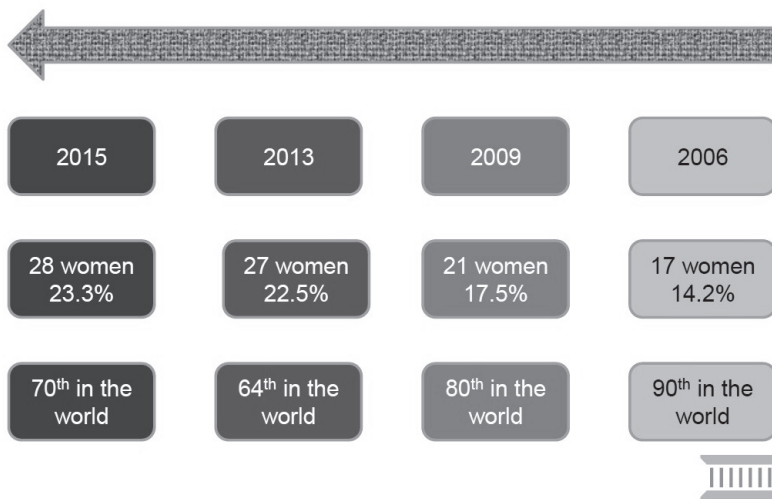
۱۴

Record Number of Female MKs Two Elections in a Row

◆ فصلنامه مطالعات منطقه‌ای: آمریکاشناسی، اسرائیلی‌شناسی، سال شانزدهم، شماره دوم، بهار ۱۳۹۴

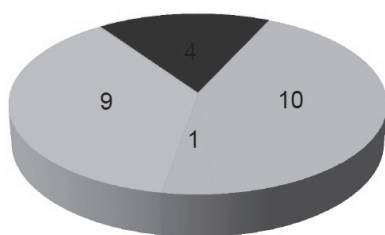
Women in Knesset:

۱۵

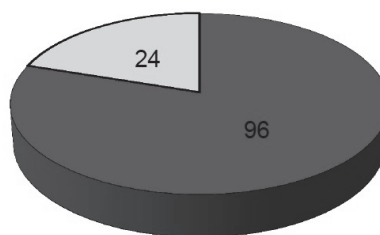
Origin

Continent of birth
(exc. Israeli-born)

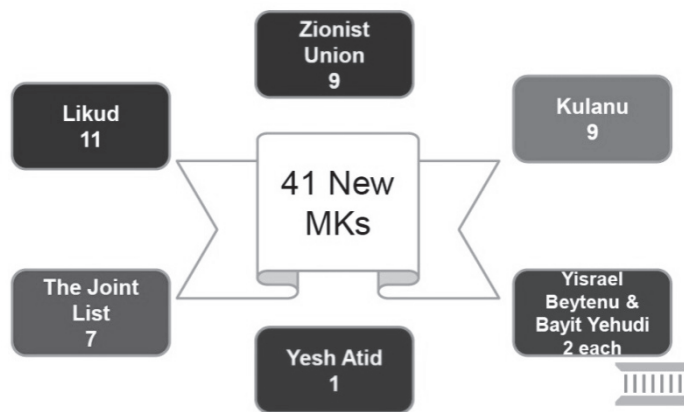
■ Africa ■ America ■ Europe ■ Asia

Israel vs. Abroad

■ Israel ■ Abroad

The New “Faces” of the Knesset by parliamentary group

۱۶

Foreign Policy / Security Axis and Kingmaker Kahlon

